

รายงานวิจัยในชั้นเรียน

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสื่อสารภาษาไทย

ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST ๕ STE

รายวิชา ทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนชั้น ปวส. ๑

ผู้วิจัย

นางสายฝน ใจคำ

ตำแหน่ง ครู

แผนกวิชาสามัญสัมพันธ์

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

กระทรวงศึกษาธิการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสื่อสารภาษาไทย ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP รายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ เรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ ของนักเรียนชั้น ปวส. 1 ทอ. 1/1 ประจำปีภาคเรียนที่ ๑/๒๕๖๔ ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้น ปวส. 1ทอ.1/1 เรียนรายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ จำนวนนักศึกษา 16 คน ซึ่งนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP ทำให้ได้กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาทักษะภาษาไทยเชิงเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ โดยแบ่งเนื้อหาที่จะเรียนออกเป็นหัวข้อย่อยๆ ให้เท่ากับจำนวนสมาชิกในกลุ่ม นักเรียนฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่มและทุกคนได้นำเสนอความรู้และผลงานที่ได้รับจากการศึกษาของตนเอง ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยรูปแบบของการวิจัยซึ่งใช้กลุ่มเดียวมีลักษณะของการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และทดสอบหลังเรียน (Post-test) ผลการวิจัยปรากฏผลดังนี้

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.46 ส่วนหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.81 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.22 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP หมายความว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยการสอนแบบ Jigsaw รายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จากการสำรวจความสนใจพบว่า นักเรียนมีความสนใจในการจัดการเรียนการสอนโดยการสอน ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.58

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
1. บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
สมมติฐานของการวิจัย	4
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2556	5
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	5
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ	
ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP	
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ	6
3. วิธีดำเนินการวิจัย	
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	9
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	9
การดำเนินการทดลอง	10
การวิเคราะห์ข้อมูล	10
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	11
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	14
5. สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สมมติฐานของการวิจัย	17
วิธีดำเนินการวิจัย	17
การดำเนินการวิจัย	17
การวิเคราะห์ข้อมูล	18
สรุปผลการวิจัย	18
อภิปรายผลการวิจัย	18
ข้อเสนอแนะ	19
บรรณานุกรม	20

สารบัญ (ต่อ)

ภาคผนวก

แบบทดสอบก่อนเรียน	21
แบบทดสอบหลังเรียน	24
แบบสอบถามวัดความสนใจในวิธีการสอน	27
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
ภาพกิจกรรมการเรียนการสอน	29

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1 ตารางแบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง	10
ตารางที่ 2 การประเมินผลก่อนและหลังเรียนวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ เรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ ของนักเรียนชั้น ปวส. 1 ตามแผนการสอนที่ 2	14
ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ เรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ นักเรียนชั้น ปวส. 1 ทอ.1/1	15
ตารางที่ 4 เปรียบเทียบการประเมินผลก่อนการเรียนและหลังเรียน จากแบบสอบถามวัดความสนใจโดยการใช้การสอนโดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้แบบด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP 30 คะแนน	
ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความแตกต่างก่อนการเรียนและหลังเรียน วิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ ชั้น ปวส.1 ทอ.1/1 โดยการใช้การสอน โดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้แบบด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP	16

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษา คือ วิธีที่มนุษย์แสดงความรู้สึกนึกคิดให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายได้ ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญที่สุดของชาติ เพราะภาษาเป็นสื่อให้ติดต่อกันและทำให้วัฒนธรรมอื่นๆ เจริญขึ้น พร้อมทั้งยังเป็นศูนย์กลางยึดเหนี่ยวคนทั้งชาติ วัฒนธรรมเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์นับแต่เกิดจนตาย การใช้ภาษาอย่างมีวัฒนธรรม หรือวัฒนธรรมที่แสดงออกในภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และแสวงหาความรู้ เป็นเครื่องมือสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน เป็นเครื่องมือในการบันทึกเป็นเครื่องมือสร้างเอกภาพของชาติและเป็นเครื่องมือช่วยจรรโลงใจระดับภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร แบ่งได้ดังนี้ ภาษาระดับพิธีการ ภาษาระดับทางการ ระดังกึ่งทางการ ไม่เป็นทางการและระดับกันเอง มนุษย์ต้องใช้ภาษาจึงเกิดความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม อาทิเช่น ภาษาช่วยถ่ายทอดวัฒนธรรมไว้ไม่ให้สูญหาย เป็นเครื่องสะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตคนไทย สำหรับวัฒนธรรมไทยแสดงถึงความรุ่งเรืองในประวัติศาสตร์ประเทศเอกลักษณ์ ศักดิ์ศรีและความสามัคคี นำมาซึ่งความเป็นปึกแผ่นมั่นคง โดยเฉพาะทักษะการฟัง คือ การรับรู้เรื่องราวข่าวสารจากการได้ยิน แล้วทำความเข้าใจจนสามารถนำสารนั้นไปใช้ประโยชน์ เป็นกระบวนการสื่อสารที่มนุษย์ใช้มาก่อนทักษะอื่น เพราะการฟังมีจุดมุ่งหมายฟังเพื่อให้เกิดความรู้ ฟังเพื่อความบันเทิงและผ่อนคลาย ฟังเพื่อให้เกิดความคิดและตัดสินใจ ฟังเพื่อสร้างความเข้าใจหรือฟังความคิดเห็น ฟังเพื่อได้คติสอนใจ และฟังเพื่อพัฒนาสมองและรักษาสุขภาพจิต การฟังต้องมีมารยาทเพราะเป็นวัฒนธรรมประจำชาติ ต้องยึดถือความถูกต้องเหมาะสม อาทิเช่น มีความตั้งใจและพร้อมที่จะฟัง มีสมาธิ คิดตามเนื้อหาที่ฟังตลอด มีใจเป็นกลาง ให้เกียรติผู้พูด บันทึกการฟังอย่างถูกต้องและหากสงสัยให้ถามผู้พูด

ภาษามีความสำคัญต่อชนชาติแต่ละชนชาติมาก บ่งบอกถึงเอกลักษณ์ประจำชาติ บ่งบอกถึงสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเอกภาพและบ่งบอกและบ่งบอกถึงการใช้ชีวิตในสังคมของชนชาตินั้นๆภาษาที่ใช้บ่งบอกถึงเอกลักษณ์ วัฒนธรรม และความเป็นอยู่ของชนชาติไทย คือ ภาษาไทย

ภาษาไทย เป็นภาษาที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณ ที่บรรพบุรุษของคนชาติไทยได้อนุรักษ์ ดูแลรักษา เพื่อถ่ายทอดไปจากรุ่นสู่รุ่น จนถึงรุ่นปัจจุบัน ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อให้เราได้รับความเข้าใจต่อกัน สามารถรู้ความต้องการสื่อสารอะไร เราเป็นคนไทย ถึงแม้ว่าจะอยู่ในภาคใดที่มีการสื่อสารภาษามลายู แต่ภาษาไทยเป็นภาษากลางที่ทุกคนจะต้องเป็นและสามารถสื่อสารในสังคมได้ ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้ เราย่อมรู้ดีอยู่แล้วว่า การศึกษาใน

แต่ละประเทศจะมีความแตกต่างกันด้านต่างๆ แต่ที่มีความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัด ก็คือ ภาษา ใน การศึกษาไทย ก็ต้องเป็นภาษาไทยและความรู้ทั้งหมดก็จะเป็นภาษาไทย การที่เราได้ใช้ภาษาไทย ใช้ ในการเรียนรู้ การศึกษา เพื่อที่จะได้ถ่ายทอดวัฒนธรรมของไทยเรา ให้คนในชาติอื่นได้รับรู้ ทำให้เกิด ความเจริญก้าวหน้า และเป็นที่รู้จักของชาติอื่นๆได้ (ประณีต ม่วงนวล และคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.,มปป.)

การเรียนรู้ภาษาไทยจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน การสื่อสาร การศึกษาการแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ กลุ่มสาระภาษาไทยมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดี ต่อภาษาไทยพื้นฐาน สามารถสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษา ต่อในระดับสูง ความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมต่างๆของไทยที่จะขยายผลไปสู่โลกภายนอก สามารถ ถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ จึงกำหนดให้เรียนตลอด หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ.2551) จึงบรรจุเข้าไว้ในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนกลุ่มสาระภาษาไทย

การจัดการเรียนการสอน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของวิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ได้กำหนดให้นักเรียนทุกคนต้องใช้ภาษาไทยเพื่อเป็นการสื่อสารได้ จึงได้จัดการสอนในวิชา ภาษาไทย เพื่อสื่อสารในงานอาชีพ ขึ้น ซึ่งนักเรียนจะสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนระดับสูงต่อไป การเรียนเกี่ยวกับภาษานั้น ต้องใช้ทั้งความตั้งใจ และสมาธิค่อนข้างมาก จึงจะสามารถเข้าใจและ สามารถทำได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว ซึ่งวิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จากสภาพปัจจุบันพบว่าวิชา รายวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ นักเรียนไม่ให้ความสำคัญ ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีจำนวนนักเรียนที่สอบผ่านแต่มีผลการเรียนอยู่ในระดับพอใช้ถึงปานกลาง นักเรียนไม่ให้ความสนใจ ในการเรียนวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ เนื่องจากเห็นว่าเป็นวิชาที่ไม่น่าสนใจทำให้ไม่พยายามที่จะ ทำความเข้าใจ ไม่ซักถามข้อสงสัย ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอนวิชารายวิชาทักษะภาษาไทยเชิง วิชาชีพ จึงได้คิดค้นรูปแบบนวัตกรรม ได้แก่วิธีการสอนแบบด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ แบบ GPAST 5 STEP เพื่อเป็นทางเลือกในการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมขาด ความสนใจ เพื่อช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพและสร้างความ สนใจของนักเรียนโดยกำหนดให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) ที่เหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ และกำหนดสื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมการ เรียนการสอนในแต่ละแผนการสอน

ผู้วิจัยหวังว่า เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ตามแผนการสอนที่ ๒ มีจุดประสงค์ เนื้อหาสาระ โดยใช้ กิจกรรมการเรียนแบบด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP แล้วนักเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียน รายวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพก่อนเรียน และหลังเรียนแตกต่างกัน การวิจัยในครั้งนี้จึงเป็นการวิจัยที่ดำเนินตามแผนการสอนและแสดงการ วิเคราะห์ผลการใช้แผนการสอน ดังกล่าว

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ก่อนเรียนและหลังเรียนวิทยารายวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP 2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสนใจในวิธีการสอนก่อนเรียนและหลังเรียนวิทยารายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยจะเป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนวิทยารายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.1) ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP มาใช้กับนักศึกษาในระดับชั้น ปวส.1 ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ แตกต่างกัน และเป็นวิธีการสอนที่สร้างความสนใจทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนไม่ได้ยากอีกต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวส.1 ทอ.1/1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จำนวน 1 ห้องเรียน 16 คน เวลาที่ใช้ในการทดลองจำนวน 6 ชั่วโมง เป็นเนื้อหา ที่ใช้ในการวิจัย คือเนื้อหาในรายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ รหัส 30000-1101 ระดับชั้น ปวส.1 จากหนังสือเรียนรายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2556 ของสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา หน่วยที่ 2 เรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ การเรียนแบบร่วมมือ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP ทำให้ได้กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชา ทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ โดยแบ่งเนื้อหาที่จะเรียนออกเป็นหัวข้อย่อยๆ ให้เท่ากับจำนวนสมาชิกในกลุ่ม นักเรียนฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่มและทุกคนได้นำเสนอความรู้และผลงานที่ได้รับจากการศึกษาของตนเอง

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ การสอนโดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนวิชา รายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ

2.2 ความสนใจในวิธีสอน รายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการประเมินผลก่อนเรียน และหลังเรียน ซึ่งเครื่องมือเป็นข้อสอบที่ครูสร้างขึ้นเองและได้ตรวจสอบคุณภาพแล้ว

2. ความสนใจ หมายถึง การที่นักเรียนแสดงออกถึงความรู้สึกชอบ และพอใจในวิธีสอน รายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ ที่ใช้การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP และเอาใจใส่ต่อวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ ด้วยการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากการศึกษาค้นคว้าจาก แหล่งข้อมูลต่าง ๆ การทำแบบฝึกหัด ด้วยความพอใจ มีความกระตือรือร้นและจดจ่อต่อการเรียน รายวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ และสนใจซักถามปัญหา ในเรื่องที่ครูสอนเมื่อมีข้อสงสัย สนทนาโต้แย้งอภิปรายปัญหาในเรื่องที่เรียน ติดตามเอกสาร หรือตำราเรียนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียนด้วยความสนใจ ซึ่งจะวัดได้จากการตอบแบบสอบถามวัดความสนใจในวิธีการสอน รายวิชาวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ ที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงข้อคำถามเพื่อให้ สอดคล้องกับวิธีการสอนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP จากแบบสอบถามวัดความสนใจในวิธีสอนของ เรวัตร์ กิจภู วิทยา และบริษัทร พรหมศรี ที่สร้างขึ้นตามหลักการสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของ ลิเคิร์ท (Renniss Likert)

3. วิชารายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ หมายถึง วิชาที่ประกอบด้วย เนื้อหาเรื่อง ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับ การฟัง - ดู พูด อ่าน เขียน การฟังคำสั่ง เรื่องราว การสนทนาโต้ตอบในสถานการณ์ต่างๆ การอ่านเรื่องทั่วไป ข้อความสั้นๆ ที่พบในชีวิตประจำวันจากสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การเขียนข้อความสั้นๆ การใช้พจนานุกรม การใช้ภาษาตามมารยาทสังคมและ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นแหล่งเรียนรู้หรือฝึกฝนกับเพื่อนเพื่อ พัฒนาทักษะทางภาษาด้วยตนเอง การสืบค้นข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

4. กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้น การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่วิธีเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ แต่ละกลุ่มจะ ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการ เรียนรู้ และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่ม ไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น หากแต่จะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของ เพื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มความสำเร็จของแต่ละบุคคล คือ ความสำเร็จของกลุ่ม

5. เทคนิคการสอนแบบ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP หมายถึง วิธีการสอนแบบร่วมมือและการถ่ายทอดความรู้ระหว่างเพื่อนในกลุ่ม ขั้นตอนกิจกรรม ประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูแนะนำทักษะในการเรียนรู้ร่วมกัน และจัดนักเรียนออกเป็น กลุ่มย่อยๆ ประมาณ 4-5 คน ครูแนะนำเกี่ยวกับระเบียบของกลุ่ม บทบาทหน้าที่ของสมาชิกกลุ่มแจ้ง

วัตถุประสงค์ของบทเรียนและการทำกิจกรรมร่วมกัน และการฝึกฝนทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการทำกิจกรรมกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการสอน

2.1 แบ่งเนื้อหาเรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ ออกเป็นหัวข้อย่อยๆ จำนวน 4 หัวข้อ ให้เท่ากับจำนวนสมาชิก กลุ่มแล้วจัดกลุ่มผู้เรียนโดยให้มีความสามารถคละกันเรียกว่า “กลุ่มบ้าน”

2.2 ครูมอบหมายงานให้สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มบ้านศึกษาเนื้อหาในหัวข้อที่ต่างกัน พร้อมกับแนะนำเนื้อหา แนะนำแหล่งข้อมูลที่สามารถศึกษาเพิ่มเติม

2.3 ผู้เรียนที่ได้รับหัวข้อเดียวกันจากกลุ่มบ้านแต่ละกลุ่มมานั่งด้วยกัน เพื่อทำงาน และศึกษาร่วมกันในหัวข้อนั้น เรียกกลุ่มนี้ว่า “กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ”

2.4 สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเมื่อได้ศึกษาร่วมกัน ได้ทำความเข้าใจในเนื้อหา และสรุปเป็นความรู้เรียบร้อยแล้ว แต่ละคนออกจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับไปยังกลุ่มบ้านของตนแล้ว ผลัดกันอธิบายเพื่อถ่ายทอดความรู้ที่ตนได้ศึกษาให้สมาชิกในกลุ่มฟังจนครบทุกหัวข้อ

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ครูตรวจสอบว่าผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนแล้วหรือยัง ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายบุคคล ในกรณีที่นักเรียนที่ยังไม่เข้าใจครูต้องซ่อมเสริมส่วนที่ยังขาดตกบกพร่อง ผู้เรียนและครูช่วยกันสรุปบทเรียน ถ้ามีสิ่งที่ยังเรียนยังไม่เข้าใจครูอธิบายเพิ่มเติม

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผล ผู้เรียนและครูช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่มและพิจารณาว่าอะไรคือจุดเด่นของงานและอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุง จากนั้นครูทดสอบความรู้แล้วให้คะแนนกลุ่มและรายบุคคล

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน

2. ความสนใจในวิธีสอนรายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2556
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw)
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

คำอธิบายรายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2556 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กล่าวถึงในรายวิชา คือ ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับ การรับสารและการส่งสารด้วยภาษาไทย การใช้ถ้อยคำสำนวน ระดับภาษา การฟัง การดู และการอ่านข่าว บทความ สารคดี โฆษณา บันเทิงคดี วรรณกรรมหรือภูมิปัญญาท้องถิ่นด้าน ภาษา จากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การพูดในโอกาสต่างๆ ตามมารยาทของสังคม การกล่าว ทักทาย แนะนำตนเองและผู้อื่น ตอบรับและปฏิเสธ แสดงความยินดี แสดงความเสียใจ การพูดติดต่อ กิจธุระ พูดสรุปความ พูดแสดงความคิดเห็น การเขียนข้อความ ติดต่อกิจธุระ เขียนสะกดคำ สรุป ความ อธิบาย บรรยาย การกรอกแบบฟอร์ม เขียนประวัติย่อ เขียนรายงานเชิงวิชาการ และเขียน โครงการ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความรู้ความสามารถของบุคคลอันเป็นผล มาจากการเรียนการสอน หรือประมวลประสบการณ์ที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอนทำให้บุคคล เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของสมรรถภาพสมอง ซึ่งสามารถวัดออกมาได้เป็นคะแนน โดยใช้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ปริญญานิพนธ์ของเกียรติศักดิ์ ส่องแสง)

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP

3.1 การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ แต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่าสมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น หากแต่จะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มความสำเร็จของแต่ละบุคคล คือ ความสำเร็จของกลุ่ม

3.2 เทคนิคการสอนแบบ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP หมายถึง วิธีการสอนแบบร่วมมือและการถ่ายทอดความรู้ระหว่างเพื่อนในกลุ่ม ขั้นตอนกิจกรรมประกอบด้วย

3.2.1 ครูแบ่งเนื้อหาที่จะเรียนออกเป็นหัวข้อย่อย ๆ ให้เท่ากับจำนวนสมาชิกกลุ่ม

3.2.2 จัดกลุ่มผู้เรียนโดยให้มีความสามารถละกัน เรียกว่า “กลุ่มบ้าน” (Home Groups) แล้วมอบหมายงานให้สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มบ้านศึกษาเนื้อหาในหัวข้อที่ต่างกัน

3.2.3 ผู้เรียนที่ได้รับหัวข้อเดียวกันจากกลุ่มบ้านแต่ละกลุ่มมานั่งด้วยกัน เพื่อทำงานและศึกษาร่วมกันในหัวข้อนั้น เรียกกลุ่มนี้ว่า “กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ” (Expert Groups)

3.2.4 สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเมื่อได้ศึกษาร่วมกัน ได้ทำความเข้าใจในเนื้อหาและสรุปเป็นความรู้เรียบร้อยแล้ว แต่ละคนออกจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับไปยังกลุ่มบ้านของตน แล้วผลัดกันอธิบายเพื่อถ่ายทอดความรู้ที่ตนได้ศึกษาให้สมาชิกในกลุ่มฟังจนครบทุกหัวข้อ

3.2.5 ครูทดสอบเนื้อหาที่ศึกษาแล้วให้คะแนนรายบุคคล (ฝ่ายวิชาการโรงเรียนหนองชุมแสงวิทยา. 2542 : 19-21)

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

4.1 ความหมายของความสนใจ

ความสนใจ เป็นสิ่งที่เกิดจากแรงจูงใจทำให้เรามีจิตใจที่จดจ่อต่อบุคคล สิ่งของหรือกิจกรรมต่าง ๆ หรือเป็นความรู้สึกอยากรู้อยากเห็น ที่เกิดจากการเรียนรู้ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมตามความสนใจนั้นๆ ความสนใจจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะต้องทำให้เกิดเป็นอันดับแรกของกระบวนการเรียนรู้ มีนักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของความสนใจไว้ต่างๆ ดังนี้ วัชร ทรัพย์มี (2520 : 58) ได้อธิบายว่า ความสนใจ คือ ความรู้สึกที่จดจ่ออยากรู้อยากเห็น อยากรกระทำในสิ่งที่ตนสนใจนั้น ความสนใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนหรือการทำงาน

วณิช บรรจง และคนอื่นๆ (2515 : 32) ให้ความหมายว่า ความสนใจ หมายถึงความรู้สึกหรือเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันมีผลให้อาใจใส่ใจและกระทำกิจนั้นๆ อยู่เสมอ ความสนใจเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องทำให้เกิดเป็นอันดับแรกของกระบวนการเรียนรู้วิไลพร คำสะอาด (2542 : 25) ให้ความหมายว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบและเอาใจใส่ในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้พบเห็นในการทำงาน ความอยากรู้อยากเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งแสดงออกโดยการชวนชวนที่จะเข้าร่วมหรือติดตามกิจกรรมต่าง ๆ เป็นความรู้สึกที่โน้มเอียงในการที่จะเลือกทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดเกี่ยวข้อง พร้อมทั้งจะเสาะหาสิ่งสนใจด้วยความตั้งใจและยอมรับในคุณค่าของสิ่งนั้นๆ

ดิวี่ (Dewey. 1965 : 66) กล่าวว่า ความสนใจ คือความรู้สึกชอบหรือความพอใจที่มีต่อสิ่งหนึ่ง แนวคิดใดแนวคิดหนึ่งหรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง

โพลเวล (Powell. 1963 : 330) กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง แรงผลักดันที่กระตุ้นให้บุคคลกระทำสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

จากความหมายที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกอยากรู้อยากเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งทั้งที่เป็นบุคคล สิ่งของ กิจกรรม ซึ่งแสดงออกโดยการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมการติดตามความเปลี่ยนแปลงของสิ่งที่สนใจนั้น

4.2 ลักษณะของความสนใจ

วณิช บรรจง และคนอื่นๆ (2516 : 32-33) อ้างถึงคุณลักษณะของความสนใจ มีดังนี้

1. ความสนใจเป็นความรู้สึกหรือเจตคติที่เข้มข้นอยู่ในวงแคบ คือ คนเราจะต้องมีความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นอย่างไรๆ ไป
2. ความสนใจเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล คนหนึ่งอาจจะมีความสนใจ ต่อสิ่งหนึ่งแต่คนหนึ่งอาจจะไม่สนใจต่อสิ่งนั้นเลยก็ได้
3. เมื่อมีความสนใจบุคคลย่อมมีความมุ่งหมายต่อสิ่งนั้นและเอาใจใส่จดจ่อต่อสิ่งที่ตนสนใจ
4. เมื่อเกิดความสนใจในต่อสิ่งใดแล้ว บุคคลย่อมมีความมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งต่อสิ่งนั้นเช่น ต้องการอยากรู้อยากเห็นให้มากขึ้น ต้องการที่จะทำเป็น เป็นต้น
5. บุคคลย่อมมีความมุ่งมั่น ที่จะทำให้สำเร็จตามความมุ่งหมาย ถ้ามีความสนใจ ต่อสิ่งนั้นๆ อย่างแท้จริง

4.3 ความสนใจกับความสามารถทางการเรียน

จากความหมายและลักษณะของความสนใจที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ความสนใจมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการเรียน เพราะความสนใจเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น เกิดการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ทำให้ผู้เรียนตั้งใจเรียน สนใจต่อครูผู้สอน สนใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนสนใจวิชาที่เรียนและแสวงหาความรู้ในเรื่องนั้นๆ อยู่ตลอดเวลา ก็จะทำให้ให้นักเรียนมีความสามารถทางการเรียนและจะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

4.4 การสร้างความสนใจในบทเรียน

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรคำนึงถึงความสนใจและความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย การเรียนจึงจะประสบผลสำเร็จ ครูอาจตั้งคำถามกับตนเองว่า ได้สอนวิชาต่างๆ สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียนหรือไม่ ให้งานให้กิจกรรมตามความสามารถความสนใจของนักเรียนหรือไม่ คำถามเหล่านี้จะเป็นเครื่องช่วยให้ครูทราบว่าจะจัดการเรียนการสอนอย่างไร

สุโท เจริญสุข (2522 : 72) ให้แนวการจัดการเรียนตามความสนใจของผู้เรียนไว้ ดังนี้

1. คำนึงถึงสัญญาติญาณความอยากรู้อยากเห็นของผู้เรียนโดยนำเอาเรื่องราวหรือสิ่งแปลกใหม่มาเล่าหรือแสดงให้นักเรียนดู
 2. ทำบทเรียนให้สนุกโดยใช้อุปกรณ์การสอนหรือเทคนิควิธีการสอนหลายๆ รูปแบบ
 3. ทำให้บทเรียนกระจำ โดยใช้ถ้อยคำที่ง่ายๆ หรือ เน้นรูปธรรมมากกว่านามธรรม
 4. ให้นักเรียนมีโอกาสดแสดงความคิดเห็น หรือกระตุ้นให้ผู้เรียนร่วมกิจกรรมการเรียนอยู่เสมอ
- ด้วยการใช้คำถาม ใช้กิจกรรม หรืออุปกรณ์ต่างๆ เข้ามาช่วยสอน
5. จัดสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวให้ผู้เรียนน่าสนใจ เช่น จัดนิทรรศการ การอภิปรายจัดชุมนุม จัดการแสดงหนังสือ ฯลฯ

วนิช บรรจง และคนอื่นๆ (2516 : 33-34) เสนอแนะวิธีการสร้างความสนใจไว้ดังนี้

1. ก่อนจะสอนเรื่องใดก็ตาม ต้องสร้างความรู้พื้นฐานในเรื่องนั้นๆ ให้แก่นักเรียนก่อน
2. จัดบทเรียนให้เหมาะสมกับความสามารถในการเรียนของนักเรียน
3. จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ทำงานได้สำเร็จเป็นขั้นเป็นอัน
4. ชี้แจงให้นักเรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้นักเรียนอยากเรียนและมีความสนใจในงานนั้นมากขึ้น
5. ในการสอนครูควรชี้ให้นักเรียนได้เห็นความน่าสนใจของเรื่องที่เรียน
6. จัดสภาพในการเรียนให้เป็นที่น่ารื่นรมย์
7. ในการสอนแต่ละครั้ง ครูควรจัดหาอุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมมาใช้
8. ในการสอนแต่ละครั้ง ครูต้องมุ่งสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชานั้นควบคู่ไปด้วย
9. ควรจัดให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมให้มากที่สุด
10. จัดบทเรียนให้มีความหมายต่อชีวิตของนักเรียน

สรุปได้ว่า การสร้างความสนใจในบทเรียน เป็นหน้าที่ที่สำคัญของครูผู้สอนที่จะต้องทำให้เกิดขึ้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจะต้องใช้เทคนิคและวิธีการสอนที่เร้าความสนใจดึงดูด

ความสนใจของผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้สึกรู้สีกว่าจะเรียนรู้ ติดตาม แสวงหาคำตอบ เพื่อที่จะ
ทำให้ผู้เรียน ประสบความสำเร็จในการเรียนต่อไป

4.5 การวัดความสนใจ

การที่จะวัดความสนใจ ให้ได้ผลถูกต้องที่สุด นั้นเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก ทั้งนี้เพราะความสนใจ
ของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันออกไป และขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น สติปัญญา
อายุ เพศ สิ่งแวดล้อม ประสบการณ์เดิม การพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ สภาพทางสังคม และ
เศรษฐกิจรวมถึงการศึกษา การประกอบอาชีพ ฯลฯ

โพเวลล์ (ไตรเทพ โทโก. 2533 : 41 อ้างอิงจาก Powell. 1963 : 238) ได้เสนอวิธีวัดความ
สนใจซึ่งสามารถวัดได้โดยวิธีดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบวัดความสนใจ (Interest Inventories) โดยให้แสดงความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ
ต่อความต้องการต่างๆ ของแบบวัดความสนใจ
2. การใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open Endend Ouestionnaires) โดยให้อิสระใน
การตอบคำถามต่าง ๆ ของแบบวัดความสนใจ
3. การสัมภาษณ์ (Interviews) จะทำให้ผู้สัมภาษณ์สามารถสังเกตเห็นพฤติกรรมของผู้ถูก
สัมภาษณ์ได้ การวัดความสนใจสามารถทำได้หลายวิธีการ การที่จะเลือกใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่ง
นั้นจะต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน เนื้อหา และเทคนิควิธีการสอน เพื่อให้เกิดผลดีและวัดได้ตรง
มากที่สุด สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถามวัดความสนใจในวิธีการสอน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน คือ

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การดำเนินการทดลอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวส.1 ทอ.1/1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 16 คน

2. เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ

2.1 แผนการสอนวิทยารายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ เรื่องการฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวัน และงานอาชีพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP

2.2 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2.3 แบบสอบถามวัดความสนใจในวิธีสอนรายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ เรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ อนึ่งแผนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือรายการที่ 1 คือแผนการสอนเรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP ที่ได้ผ่านการปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญมาแล้ว และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ผ่านการหาคุณภาพโดยใช้การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องความสอดคล้องระหว่างข้อสอบ กับจุดประสงค์การเรียนรู้ ส่วนแบบทดสอบวัดความสนใจ จากเอกสารงานวิจัยของวิไลพร คำสะอาด (2544:) ที่ได้ผ่านการตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือมาแล้ว โดยลำดับขั้นตอนพอสังเขปดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้ วิชาเรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างแผนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP จากเอกสารตำราและงานวิจัยต่างๆ ตลอดจนตัวอย่างกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) จากเอกสารเผยแพร่ความรู้ ผู้เชี่ยวชาญ (นางวิไลพร คำสะอาดอาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนหนองชุมแสงวิทยา)

2. ศึกษาหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw)

3. จัดแบ่งเนื้อหา เรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ โดยใช้เวลา 4 ชั่วโมง

4. สร้างแผนการสอน จำนวน 1 แผน เวลา 6 ชั่วโมง มีจุดประสงค์การเรียนรู้ คือ ผู้เรียนสามารถมีทักษะการคิดวิเคราะห์ ประเมินค่าสาร จากการอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ ได้ถูกต้อง ผู้เรียนทำงานด้วยความตั้งใจ ละเอียดรอบคอบ ช่วยเหลือและร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรม และส่งงานตามกำหนดเวลา

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ สร้างขึ้นตามคำอธิบายรายวิชาและตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มีวิธีการดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาคำอธิบายรายวิชาและหลักสูตร วิชา รายวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ รหัส 30000-1101 โดยพิจารณาจากผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เป็นแนวทางในการทำแบบทดสอบ

2. แบบทดสอบวัดความสนใจในวิธีการสอนรายวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ เรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ผู้วิจัยได้ใช้แบบของ วิไลพร คำสะอาด ที่ผ่านการทดสอบหาคุณภาพมาแล้ว

3.การดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยรูปแบบของการวิจัยซึ่งใช้กลุ่มเดียวมีลักษณะของการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และทดสอบหลังเรียน (Post-test)

3.1 แบบแผนงานวิจัย

ตารางที่ 1 ตารางแบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
---------------	----------------	-------	----------------

กลุ่มตัวอย่าง	T_1	$\times$	T_2
---------------	-------	----------	-------

สัญลักษณ์ที่ใช้ในงานวิจัย

T_1	แทน คะแนนทดสอบก่อนเรียน
$\times$	แทน การจัดกระทำ คือการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw)
T_2	แทน คะแนนทดสอบหลังเรียน

3.2 วิธีดำเนินการวิจัย

3.2.1 อธิบายถึงการเรียนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีประเมินผลการเรียนรู้

3.2.2 ทดสอบก่อนเรียน (Pre - test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์และแบบทดสอบวัดความสนใจในเรื่อง Describing Weather ซึ่งผ่านการตรวจสอบหาคุณภาพแล้ว

3.2.3 ดำเนินการวิจัยโดยทำการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในเรื่อง รายวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ รหัส 30000 - 1101 จำนวน 6 ชั่วโมง โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP 3.2.4 เมื่อสอนครบ 6 ชั่วโมงแล้ว ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Post - test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบวัดความสนใจซึ่งเป็นฉบับเดียวกัน กับฉบับที่ใช้ก่อนการทดลอง

3.2.5 ตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบวัดความสนใจในเรื่องการฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP) แล้วนำผลการวิเคราะห์โดยใช้วิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมุติฐาน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ภายในกลุ่มทดลองระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Sample ตามสมมุติฐานข้อที่ 1

4.2 เปรียบเทียบความสนใจ ภายในกลุ่มทดลองระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Sample ตามข้อสมมุติฐานข้อที่ 2

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยคำนวณจากสูตร ดังนี้

5.1.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2536 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ผลคะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

5.1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ . 2536 : 63)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N(\sum X) - (\sum X^2)}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน
 X^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

5.2 สถิติในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

5.2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 แบบทดสอบและแบบสอบถามวัดความสนใจ ในวิธีสอนรายวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพเรื่อง การฟัง การดู การอ่านสาร ในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ โดยคำนวณจากสูตรของ โรวินสกีและแฮมเบลตัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539: 249) ดังต่อไปนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5.2.2 หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของข้อสอบปรนัย จำนวน 10 ข้อ โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อสอบและตรวจข้อสอบของคุณหาญ สัตยารักษ์ คุณประยูร วิตา และคุณเสรี อินทร์คง และข้อสอบอัตนัย 1 ข้อ โดยใช้เทคนิค 27%ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำจากตารางสำเร็จของ จุง เทห์ ฟาน (Chung TheFan. 1952 : 1 - 32)

5.2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจในวิธีการสอนวิชาภาษาไทยพื้นฐานเรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α - Coefficient) คำนวณจากสูตร ครอนบัค (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2539 :171-172)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(\frac{\sum S_i^2}{1 - S_t^2} \right)$$

เมื่อ	α	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	แทน จำนวนของเครื่องมือวัด
	S_i^2	แทน คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	S_t^2	แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

5.2.4 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความสนใจในวิธีสอนวิชาการยารายวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพเรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ โดยวิธีของการแจกแจงที (t – distribution) คำนวณจากสูตร T ของเอ็ดวาร์ด (ล้วน สายยศและ อังคณา สายยศ . 2538 : 215-217)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

df	=	n (n-1)
t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของเครื่องมือ
X_H	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
X_L	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
S_H^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มสูง
S_L^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มต่ำ
n_H	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
n_L	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

5.3 สถิติที่ใช้ตรวจสอบสมมติฐาน

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิธีการสอนรายวิชาทักษะภาษาไทย เพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ เรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ ที่ได้จากการสอบก่อนเรียนและสอบหลังเรียน ภายในกลุ่มเดียวกัน คำนวณจากสูตร t-test for Dependent Sample (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 87) ตามสมมติฐานในข้อ 1 และ ข้อ 2

$$t = \frac{\sum D}{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้ในการพิจารณาของการแจกแจงแบบที

D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

n แทน จำนวนคู่

$\sum D$ แทน ผลรวมของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคลระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนการเรียนกับทดสอบหลังการเรียน

$\sum D^2$ แทน ผลรวมกำลังสองของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคลระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนการเรียนกับทดสอบหลังเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงการกระจายของคะแนน
D	แทน	ความแตกต่างของคะแนน
$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนน
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนน ยกกำลังสอง
CV.	แทน	สัมประสิทธิ์การกระจาย เพื่อตรวจสอบคุณภาพการสอน
t - test	แทน	สถิติในการเปรียบเทียบความแตกต่าง
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ (N - 1)
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากการประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ เรื่อง การอ่านข่าว บทความและสารคดี ของนักเรียนชั้น ปวส .1 ทอ.1/1 จำนวน 16 คน ตามแผนการสอนที่ ๒ ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 การประเมินผลก่อนและหลังเรียนรายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ เรื่อง การอ่านข่าว บทความและสารคดี ของนักเรียนชั้น ปวส. 1 ทอ.1/1 ตามแผนการสอนที่ ๒

การประเมิน				
นักเรียนคนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	D	D ²
1	10	15	5	25
2	13	15	2	4
3	14	19	5	25
4	12	17	5	25
5	10	14	4	16
6	11	14	3	9
7	9	14	5	25
8	12	15	3	9

9	10	16	6	36
10.	14	18	4	16
11.	15	19	4	16
12.	13	17	4	16
13.	10	16	6	36
14.	12	15	3	9
15.	11	16	5	25
16.	9	13	4	16

$$\begin{array}{lllll}
 N & = 16 & \bar{X} & = 11.56 & \bar{X} & = 15.81 & \Sigma D & = 68 & \Sigma D^2 & = 308 \\
 C.V. & = 0.20 & S.D. & = 3.46 & S.D. & = 3.22 & & & &
 \end{array}$$

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนประเมินผลก่อนเรียนของนักเรียนชั้น ปวส.1 มีค่าเฉลี่ย 11.56 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.46) ส่วนการประเมินผลหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 15.81 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.22) ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่า ΣD 68 และ ΣD^2 308 สัมประสิทธิ์การกระจายเพื่อตรวจสอบคุณภาพการสอน (C.V.) มีค่าเท่ากับ 0.20 เมื่อเทียบกับเกณฑ์คุณภาพแล้วพบว่า มีค่าอยู่ในระดับดี และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของคะแนนการประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติ t - test สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกันผลการวิเคราะห์ดังกล่าวปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียน รายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ เรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ นักเรียนชั้น ปวส. 1

การประเมินผล	N	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนเรียน-หลังเรียน	16	68	308	15.10

** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่าเมื่อตรวจสอบความแตกต่างของคะแนนการประเมินผลก่อนเรียน และหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 11.56 คะแนน และ 15.81 ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์หาค่า t ได้ว่าสื่อหรือวิธีสอนหรือนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ครูใช้ตามแผนการสอนที่ 2 คือ การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP) มีประสิทธิภาพในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นจริง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบการประเมินผลก่อนการเรียนรู้และหลังเรียน จากแบบสอบถามวัดความสนใจ โดยการใช้การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP) 30 คะแนน

นักเรียนคนที่	การประเมิน		D	D ²
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
1	16	19	3	9
2	20	23	3	9
3	13	18	5	25
4	17	22	5	25
5	16	20	4	16
6	15	18	3	9
7	14	21	4	49
8	13	17	4	16
9	17	20	3	9
10.	18	22	4	16
11.	16	19	3	9
12.	15	18	3	9
13.	16	20	4	16
14.	17	21	4	16
15.	18	21	3	9
16.	10	14	4	16
N = 16	$\bar{X} = 15.68$	$\bar{X} = 19.56$	$\sum D = 62$	$\sum D^2 = 258$
C.V. = 0.29	S.D. = 5.06	S.D. = 5.69		

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนประเมินผลก่อนเรียนของนักเรียนชั้น ปวส.1 ทอ.1/1 มีค่าเฉลี่ย 15.68 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.06 ส่วนการประเมินผลหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 19.56 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.69) ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่า $\sum D$ 62 และ 258 ส่วนประสิทธิภาพการสอน (C.V.) มีค่าเท่ากับ 0.29 เมื่อเทียบกับเกณฑ์คุณภาพ แล้วพบว่า มีค่าอยู่ในระดับดี เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของคะแนน

การประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติ t -test สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกันผลการวิเคราะห์ดังกล่าวปรากฏในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความแตกต่างก่อนการเรียนและหลังเรียน รายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ ชั้น ปวส.1 ทอ.1/1 โดยการใช้การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP

การประเมินผล	N	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนเรียน-หลังเรียน	16	62	258	14.24

** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 พบว่าเมื่อตรวจสอบความแตกต่างของคะแนนการประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 15.68 คะแนน และ 19.56 คะแนน ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จึงอาจกล่าวได้ว่า ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผลการวิเคราะห์หาค่าได้ว่าสื่อหรือวิธีสอนหรือนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ครูใช้ตามแผนการสอนที่ 1 คือการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) มีประสิทธิภาพในการทำให้นักเรียนมีความสนใจให้สูงขึ้นจริงตามสมมุติฐานข้อที่ 2

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์หาค่าได้ว่าสื่อหรือวิธีสอนหรือนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ครูใช้ตามแผนการสอนที่ 2 คือ การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP มีประสิทธิภาพในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นจริงเป็นไปตามสมมุติฐาน ข้อที่ 1 และสื่อหรือวิธีสอนหรือนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ครูใช้ตามแผนการสอนที่ 5 คือ การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP มีประสิทธิภาพในการทำให้นักเรียนมีความสนใจในวิธีการสอนมากขึ้นจริงตามสมมุติฐานข้อที่ 2

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจของนักเรียนชั้น ปวส.1 ทอ.1/1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว รายละเอียดสรุปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ เรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP 2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสนใจในวิธีการสอนก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ เรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP 1. สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP) ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน

2. ความสนใจในวิธีสอนรายวิชาทักษะภาษาไทยเชิงเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ เรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP) ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน

2. วิธีดำเนินการวิจัย

2.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่างประชากรกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้น ปวส.1 ทอ.1/1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 16 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง แผนการสอนที่ 2 เรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP) ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองใช้พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขแล้ว ใช้เวลา 8 ชั่วโมง

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบชนิดปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีลักษณะเป็นข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ ซึ่งแบบทดสอบนี้ผ่านการตรวจ-สอบคุณภาพมาแล้ว โดยการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.4 แบบทดสอบวัดความสนใจ โดยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการหาคุณภาพมาแล้วจากเอกสารรายงานการวิจัยเรื่อง “การศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาความคิดสร้างสรรค์และความสนใจในวิธีสอนภาษาไทยของนักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงและเกมประกอบการสอนกับการสอนตามคู่มือครู ” ของวิไลพร คำสะอาด (2541)

3. การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง กับกลุ่มตัวอย่างในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ จำนวน 6 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการสอน ดังนี้

3.1 อธิบายเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียน ถึงวิธีการสอนโดยการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP) โดยแนะนำวิธีการดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอน แจกจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมนี้

3.2 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบวัดความสนใจในวิธีการสอนรายวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพเรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ ก่อนการทดลอง

3.3 ดำเนินการทดลอง โดยการสอนตามแผนการสอนที่กำหนดไว้ ซึ่งใช้เวลา 6 ชั่วโมง

3.4 หลังเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทำการทดสอบการวัดความสนใจในวิธีการสอนรายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ เรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ หลังการทดลองซึ่งแบบทดสอบเป็นชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนการทดลอง

3.5 ตรวจให้คะแนน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบวัดความสนใจในวิธีการสอนรายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ เรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ

3.6 เก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิธีการสอนวิชารายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ เรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ ของนักเรียนชั้น ปวส. 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP) ก่อนการทดลองและหลังการทดลองโดยใช้ t – test for Dependent Sample

5. สรุปผลการวิจัย

5.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ เรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ โดยการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 ความสนใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิธีการสอนรายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ เรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพของนักเรียนชั้น ปวส. 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP จากผลการวิจัยได้อภิปรายผลตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ เรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ ของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP จากสมมุติฐานข้อที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ เรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกัน จากการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นั้นแสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP) หลังการทดลองมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันจริงซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือนักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ด้านความสนใจในวิธีการสอนรายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ เรื่อง การฟัง การดู การอ่านสาร ในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ ของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEPจากสมมุติฐานข้อที่ 2 ด้านความสนใจในวิธีการสอนรายวิชาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ เรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ ของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วย

รูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกัน จากการวิจัยพบว่า ความสนใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือนักเรียนกลุ่มทดลองมีความสนใจในวิธีการสอนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ เรื่อง การฟัง การดู การอ่านสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ มากขึ้น

ทั้งนี้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP เป็นวิธีการเรียนการสอน ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนในด้านการแก้ปัญหา การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ การคิดแบบหลากหลาย การปฏิบัติภารกิจที่ซับซ้อน การเน้นคุณธรรมจริยธรรม การเสริมสร้างประชาธิปไตยในชั้นเรียน ทักษะทางสังคม การสร้างนิสัยความรับผิดชอบร่วมกันและการร่วมมือภายในกลุ่มจึงทำให้เกิดการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของตนเองและของเพื่อนที่มีผลการเรียนที่อ่อนกว่าเนื่องจากการเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ แต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ และความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองเท่านั้น แต่จะต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือ “ความสำเร็จของกลุ่ม”

ข้อเสนอแนะ การเรียนแบบร่วมมือ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ GPAST 5 STEP เป็นเทคนิค ที่พัฒนาขึ้นเพื่อส่งเสริมความร่วมมือ และการถ่ายทอดความรู้ระหว่างเพื่อนในกลุ่ม เทคนิคนี้สามารถใช้ได้กับรายวิชาที่ผู้เรียนต้องเรียนเนื้อหาวิชาจากตำราเรียน เช่น ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ วิเคราะห์วงจร เป็นต้น ดังนั้นครูผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญในการกำหนดขนาดของกลุ่ม (โดยปกติประมาณกลุ่ม 2-6 คน) และลักษณะของกลุ่มจะเป็นกลุ่มที่คล่องความสามารถ (ทั้งผู้เรียนเก่ง เรียนปานกลาง และเรียนอ่อน) ให้การดูแลการจัดลักษณะการนั่งของสมาชิกให้สะดวกที่จะทำงานร่วมกันและง่ายต่อการสังเกตติดตามความก้าวหน้าของกลุ่ม ครูต้องชี้แจงกรอบของกิจกรรมให้นักเรียนแต่ละคนเข้าใจวิธีการและกฎเกณฑ์ในการทำงาน สร้างบรรยากาศที่เสริมสร้างการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและกำหนดหน้าที่รับผิดชอบของสมาชิกกลุ่ม เป็นที่ปรึกษาของทุกกลุ่มย่อย และคอยติดตามความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของกลุ่มและสมาชิกกลุ่ม กำหนดเวลาในการทำงานร่วมกัน นอกจากนั้นครูจะต้องยกย่องให้รางวัล คำชมเชยในการทำงานร่วมกันของนักเรียนในด้านการประเมินผลครูจะให้คะแนนเป็นรายบุคคลแล้วนำคะแนนของทุกคนมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนรวมหรือค่าเฉลี่ยสูงสุด จะติดประกาศไว้ที่ป้ายประกาศของห้อง เพื่อเป็นการสร้างขวัญและ

กำลังใจให้กับนักเรียนและทำให้นักเรียนมีความสนใจเรียนมากขึ้น อันจะเป็นผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

บรรณานุกรม

- กาญจนา วัฒนายุ. การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ :กระทรวงศึกษาธิการ,๒๕๔๔.
- เกียรติศักดิ์ ส่องแสง. ปริญญาบัตร , มปป.
- ปราณี สุรสิทธิ์. การเขียนสร้างสรรค์ เชิงวารสารศาสตร์. กรุงเทพฯ : แสงดาว,๒๕๖๐.
- ไตรเทพ ให่โก. เอกสารอัดสำเนาการเปรียบเทียบความเข้าใจในการฟังภาษาไทยและความสนใจในวิธีสอนฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกจากการฟังจากแถบบันทึกเสียงและจาก การอ่านของครู ปริญญาบัตร กศ.ม. (การสอนมัธยม). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๖๓.
- ฝ่ายวิชาการโรงเรียนหนองชุมแสงวิทยา. เทคนิคการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพชรบุรี : ฝ่ายวิชาการโรงเรียนหนองชุมแสงวิทยา, ๒๕๔๒.
- เรวัตร กัญญา. เอกสารอัดสำเนาการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านความสามารถทางการเขียนและความสนใจในวิธีสอนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนและวิธีสอนตามคู่มือครู ปริญญาบัตร กศ.ม. (การสอนมัธยม). กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๓๗.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๓๙.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๕๔.
- วนิช บรรจง และคณะ. ความหมายของความสนใจ. กรุงเทพฯ ,๒๕๒๐.
- วัชร ทรัพย์มี. ความหมายของความสนใจ. กรุงเทพฯ , ๒๕๔๕.
- วิไลพร คำสะอาด. การศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาไทยและความสนใจในวิธีการสอนภาษาไทย ท ๔๐๑ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนหนองชุมแสงวิทยา ที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงและเกมประกอบการสอน.เพชรบุรี: โรงเรียนหนองชุมแสงวิทยา, ๒๕๔๒.
- สุธาทิพย์ หย่างอารี. การบัญชีห้างหุ้นส่วน. พิมพ์ครั้งที่ ๑ กรุงเทพฯ :สำนักพิมพ์เอมพันธ์,๒๕๔๓.

ภาคผนวก

แบบสอบถามวัดความสนใจในวิธีการสอน

คำชี้แจง

1. การตอบแบบสอบถามแต่ละข้อจะไม่มีผลต่อการเรียนของนักเรียนแต่อย่างใด นักเรียนมีอิสระในการตอบอย่างเต็มที่ ผลการตอบคำถามในครั้งนี้จะนำไปใช้เพื่อการวิจัย

2. วิธีตอบแบบสอบถามวัดความสนใจ แต่ละข้อจะมีช่องว่างให้นักเรียนเลือกตอบ 5 ช่อง คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อให้เข้าใจ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่เห็นว่าตรงกับความสนใจของนักเรียนมากที่สุด

ข้อที่	ระดับความสนใจ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ข้อความ					
1.	มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ					
2.	ชอบการใช้ทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสาร					
3.	ได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่					
4.	มีความสุขและเพลิดเพลินกับการสอน					
5.	การสรุปเนื้อหาบทเรียนน่าสนใจ					
6.	ได้ฝึกทักษะต่างๆที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน					
7.	รู้สึกว่าครูใช้วิธีแปลกใหม่ที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนมาใช้					
8.	รู้สึกเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่ครูจัดขึ้น					
9.	มีกิจกรรมการเรียนที่เหมาะสมกับเนื้อหาและเวลา					
10.	ได้แสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
11.	รู้สึกว่าวิธีการสอนของครูกระตุ้นให้สนใจเรียนตลอดเวลา					
12.	การเรียนเป็นไปอย่างสนุกสนาน					
13.	กิจกรรมการเรียนการสอน จำเจ น่าเบื่อหน่าย					
14.	ได้แสดงความคิดโดยอิสระ					
15.	สื่อการสอนของครูเหมือนเดิมไม่มีอะไร					

	แปลกใหม่					
16.	วิธีการสอนของครูทำให้อยากเรียนมากขึ้น					
17.	รู้สึกชอบเนื้อหามากขึ้น					
18.	เข้าใจเนื้อหาสาระมากขึ้น					
19.	ผลการเรียนดีขึ้น					
20.	รู้สึกว่าการเรียนผ่านไปอย่างรวดเร็ว					

แบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง ทักษะการฟัง การดู การอ่านสารในงานอาชีพ
แบบทดสอบฉบับจัดทำขึ้นเพื่อใช้วัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่อง การฟัง การดู การอ่านสาร

1. ข้อใดคือความหมายของข่าว
 - ก. การรายงานข้อเท็จจริงของเหตุการณ์
 - ข. คำบอกเล่าเรื่องราว
 - ค. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่มาจากรอบทิศทาง
 - ง. ถูกทุกข้อที่กล่าวมา
2. คำว่าข่าวในภาษาอังกฤษใช้คำว่าอะไร
 - ก. NWSE ข. WNES
 - ข. NEWS ง. SNWE
3. เนื้อหาสาระของข่าวจะประกอบไปด้วยสิ่งใด
 - ก. ข้อเท็จจริง ความแปลก ความรวดเร็ว
 - ข. ความแปลก ข้อคิดเห็น เหตุการณ์
 - ค. ข้อเท็จจริง เหตุการณ์ ข้อคิดเห็น
 - ง. ความรวดเร็ว เหตุการณ์ ข้อเท็จจริง
4. ข้อใดหมายถึงข้อเท็จจริง (Fact)
 - ก. ตัวเลข ข. ผลการวิจัย
 - ข. สถิติ ง. ถูกทุกข้อที่กล่าวมา
5. ข้อใดไม่ใช่องค์ประกอบของข่าว
 - ก. ความรวดเร็ว ความแปลก
 - ข. ความใกล้ชิด ความก้าวหน้า
 - ค. ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น
 - ง. ความใกล้ชิด ข้อเท็จจริง
6. ข้อใดคือโครงสร้างของข่าว
 - ก. หัวข่าว ข้อเท็จจริง เนื้อเรื่อง
 - ข. หัวข่าว ความนำ เนื้อเรื่อง
 - ค. ความนำ เนื้อเรื่อง ข้อคิดเห็น
 - ง. เนื้อเรื่อง เหตุการณ์ ข้อเท็จจริง
7. “การนำประเด็นสำคัญ และคำสำคัญมานำเสนอให้ผู้อ่านข่าวทราบว่าวันนี้เกิดอะไรขึ้น” หมายถึงข้อใด
 - ก. การพาดหัวข่าว
 - ข. เนื้อเรื่องของข่าว
 - ค. ความรวดเร็วในการนำเสนอ
 - ง. ข้อเท็จจริงของข่าว
8. ข้อใดเป็นส่วนสำคัญที่สุดของข่าว
 - ก. การพาดหัวข้อข่าว
 - ข. ความนำข่าว
 - ค. เนื้อเรื่องของข่าว
 - ง. ข้อเท็จจริงของข่าว
9. ข้อความเหล่านี้ “ใคร, ทำอะไร, ที่ไหน, เมื่อไร, ทำไม และอย่างไร” ตรงกับโครงสร้างของข่าวในข้อใด
 - ก. การพาดหัวข่าว
 - ข. ความนำของข่าว
 - ค. เนื้อเรื่องของข่าว
 - ง. ความสำคัญของข่าว
10. ข้อใดไม่ใช่ทักษะในการอ่านข่าว
 - ก. ทักษะการจับใจความ
 - ข. ทักษะการหาความหมายของคำศัพท์
 - ค. ทักษะการอ่านวิเคราะห์ข้อเท็จจริง
 - ง. ทักษะการอ่านวิเคราะห์ข้อคิดเห็น

11. ข้อใดคือความหมายของบทความ
- ก. ความเรียงหรือความร้อยแก้วประเภทหนึ่ง
 - ข. ความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริง มีหลักฐานปรากฏชัดเจน
 - ค. ความเรียงที่ให้ความรู้ ข้อเท็จจริง และความคิดเห็นส่วนตัว
 - ง. การเขียนตามหัวข้อที่กำหนดไว้แน่นอน
12. บทความใดที่คนทั่วไปเรียกร้องและต้องการมากที่สุด
- ก. บทความประเภทสัมภาษณ์
 - ข. บทความประเภทชีวประวัติ
 - ค. บทความแสดงความคิดเห็น
 - ง. บทความประเภทวิจารณ์หนังสือ
13. บทความประเภทใดสามารถนำไปใช้ได้จริง
- ก. บทความแสดงความคิดเห็น
 - ข. บทความประเภทวิชาการ
 - ค. บทความประเภทสัมภาษณ์
 - ง. บทความประเภทสังคมและการเมือง
14. ข้อความในข้อใดหมายถึง “การหยิบยกปัญหา เหตุการณ์ หรือเรื่องที่ประชาชนสนใจมาแสดงความคิดเห็น”
- ก. บทความแสดงความคิดเห็น
 - ข. บทความประเภทวิชาการ
 - ค. บทความประเภทวิจารณ์
 - ง. บทความประเภทสังคมและการเมือง
15. “สำนวนภาษาเหมาะสมสำหรับผู้อ่านที่มีการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดี” หมายถึงข้อใด
- ก. ความหมายขอบทความ
 - ข. ลักษณะเฉพาะของบทความ
 - ค. ประเภทของบทความ
 - ง. เอกลักษณ์ของบทความ
16. ข้อใดคือความหมายของสารคดี
- ก. งานเขียนเกี่ยวกับเรื่องจริง
 - ข. งานเขียนที่มีประโยชน์ต่อสังคมเพียงด้านเดียว
 - ค. งานเขียนที่มุ่งให้ความเพลิดเพลิน
 - ง. งานเขียนที่ให้เกิดคติสอนใจชีวิตประจำวัน
17. ข้อใดกล่าวถูกต้อง
- ก. สารคดีเป็นการเสนอความรู้ทางวิชาการ
 - ข. สารคดีส่วนใหญ่เป็นเรื่องจากจินตนาการ
 - ค. สารคดีเป็นเรื่องราวที่เป็นจริงและมีประโยชน์
 - ง. สารคดีเป็นเรื่องที่มุ่งให้ความเพลิดเพลินเป็นหลัก
18. ข้อใดคือประเภทของสารคดีทั่วไป
- ก. สารคดีท่องเที่ยว
 - ข. สารคดีแนะนำ
 - ค. สารคดีประวัติบุคคล
 - ง. สารคดีวิชาการ
19. ข้อใดคือการอ่านสารคดี
- ก. วิเคราะห์ถ้อยคำและประโยค
 - ข. พิจารณาความคิดเห็นของผู้เขียน
 - ค. พิจารณาว่าผู้เขียนต้องการสื่ออะไรให้ผู้อ่าน
 - ง. ถูกทุกข้อที่กล่าวมา
20. สารคดีที่เสนอความรู้ ข้อเท็จจริง กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ ข้อสารคดีประเภทใด
- ก. สารคดีทั่วไป
 - ข. สารคดีวิชาการ
 - ค. สารคดีแนะนำ
 - ง. สารคดีท่องเที่ยว

ให้นักศึกษาอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามตั้งแต่ข้อ 21 – 25

ลำไยและลิ้นจี่รอขนส่งไปขายที่ออสเตรเลีย

นายอุดร อุณหุฒิ หัวหน้ากลุ่มวิจัยการกักกันพืช สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช กรมวิชาการเกษตร กล่าวว่า จากการยื่นข้อเสนอในการนำเข้าลำไย และลิ้นจี่ ไปประเทศออสเตรเลีย ได้กำหนดวิธีกำจัดแมลงผลไม้ 2 วิธีนั้น ขณะนี้ประเทศออสเตรเลียได้พิจารณาวิเคราะห์ความเสี่ยงศัตรูพืชในลำไย และลิ้นจี่แล้ว สำหรับวิธีการกำจัดแมลงวันผลไม้ที่เสนอให้ประเทศออสเตรเลียพิจารณา 2 วิธี เพราะที่ผ่านมาออสเตรเลียยังไม่มี การนำเข้าผลไม้ จาก ประเทศไทย นอกจากสับปะรดซึ่งได้มีการอนุญาตให้นำเข้าเมื่อปีที่ผ่านมา

ที่มา : เดลินิวส์ 19 : 903 (วันเสาร์ที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2547) หน้า 12

21. ข้อใดอยู่ในขั้นตอนของการวิเคราะห์สาร

- ก. เรื่องนี้เป็นข่าวสั้น ๆ
- ข. ลำไยและลิ้นจี่เป็นผลไม้ภาคเหนือ
- ค. การกำจัดแมลงผลไม้ 2 วิธีนี้ไม่ควรใช้สารเคมี
- ง. ประเทศออสเตรเลียให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในการบริโภคมาก

22. "เรื่องนี้ให้แง่คิดกับคนไทยเป็นอย่างดีในเรื่องของการผลิตผลไม้ส่งออกที่ปลอดสารเคมี" ข้อความนี้อยู่ในขั้นตอนใด

- ก. การวิเคราะห์สาร
- ข. การสังเคราะห์สาร
- ค. การประเมินค่าสาร
- ง. การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าสาร

23. สรุปข่าวนี้ได้ว่าอย่างไร

- ก. วิธีการกำจัดแมลงผลไม้ 2 วิธี
- ข. การนำเข้าลำไยและลิ้นจี่ของประเทศออสเตรเลีย
- ค. ไทยรอการตอบรับเรื่องการส่งผลไม้ไปประเทศออสเตรเลีย
- ง. การยื่นข้อเสนอในการนำเข้าผลไม้ของประเทศไทยไปประเทศออสเตรเลีย

24. ท่านคิดว่าประเทศออสเตรเลียให้ความสำคัญเรื่องอะไรมากที่สุด

- ก. การกำจัดแมลงผลไม้ 2 วิธี
- ข. การบริโภคผลไม้ที่ปลอดสารเคมี
- ค. การนำเข้าผลไม้ที่ไม่ผ่านขั้นตอนที่ถูกต้อง
- ง. การอนุญาตให้นำเข้าผลไม้ที่ปราศจากแมลง

25. ท่านคิดว่าชาวนี้นี้ให้ความรู้แก่คนไทยอย่างไร

- ก. ไทยมีวิธีการกำจัดแมลงผลไม้ 2 วิธี
- ข. ชาวต่างชาตินิยมบริโภคผลไม้ไทยมากขึ้น
- ค. สับปะรดเป็นผลไม้ชนิดเดียวที่ปลอดแมลง
- ง. ผลไม้ไทยมีแนวโน้มที่จะส่งออกต่างประเทศมากขึ้น

ให้นักศึกษาอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามตั้งแต่ข้อ 26 – 30

"พ่นยา" ด้วย "พลังงาน"

บุคคลที่คิดประดิษฐ์สิ่งใดขึ้นมานั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นนักวิชาการที่คร่ำเคร่งอยู่กับตำรา หนังสือกองโตเท่านั้น แต่ขอให้มีความรัก ความเข้าใจและประสบการณ์กับสิ่งที่ตนเองคลุกคลีเพียงพอแล้ว

เลิศศักดิ์ ปิติวิทยากุล เกษตรกรเจ้าของสวนส้มแห่งหนึ่งในจังหวัดกำแพงเพชร เจ้าของผลงานการประดิษฐ์ "เครื่องพ่นของเหลวด้วยพลังลม" กล่าวว่า การพ่นยาฆ่าแมลง การพ่นสารเคมีชีวภาพ หรือการพ่นปุ๋ยทางใบนั้น ต้องอาศัยแรงจากคนเป็นหลัก ในการลากสายพ่นยาไปในสวน ซึ่งใช้เวลานานกว่าจะเสร็จ

"ส่วนส้ม 2 ไร่ใช้เวลาพ่นยา 1 ชั่วโมง เสียเวลามากและคนงานที่ทำงานนั้นเหนื่อยมาก ซึ่งทำให้ไม่มีใครอยากจะทำงานหน้าทีนี้"

ด้วยความรักที่มีในงานเกษตรอย่างลึกซึ้งเมื่อปี 2530 จึงได้พยายามหาทางแก้ไขด้วยตนเองด้วยสารพัดหนทางที่จะทำได้ โดยมีตัวตั้งคือ การใช้แรงพ่นยาจากพลังลม

เลิศศักดิ์ กล่าวถึงวิธีเดิมว่า การพ่นยาต่าง ๆ นั้น จะใช้แรงดันจากน้ำแล้วกระจายออกไป ในขณะที่วิธีใหม่จะใช้แรงลมกระจายน้ำออกไป โดยใช้เครื่องยนต์ เพื่อสร้างแรงลมออกมา ซึ่งกว่าจะพัฒนาและสำเร็จมาจนถึงรุ่นปัจจุบันใช้เวลา 7 ปี

ในที่สุดได้ไปจดสิทธิบัตรเอาไว้

"เพราะความคิดเราไม่เหมือนใคร และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้ด้วย"

(เดลินิวส์ ฉบับที่ 19,897 วันอาทิตย์ที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2547 หน้า 26)

26. ข้อใดอยู่ในขั้นตอนของการวิเคราะห์สาร
- ก. เรื่องนี้เป็นบทความสั้น
 - ข. คนไทยมีความสามารถในการประดิษฐ์
 - ค. ประเทศไทยควรให้ความสำคัญกับสิ่งประดิษฐ์ของคนไทย
 - ง. เครื่องฟันทาของเหลวด้วยพลังลมให้ประโยชน์ต่อเกษตรกรไทย
27. "เรื่องนี้ให้แง่คิดกับคนไทยเป็นอย่างดีในเรื่องการประดิษฐ์เครื่องมือสำหรับหุ่นแรงคน" ข้อความนี้อยู่ในขั้นตอนใด
- ก. การวิเคราะห์สาร
 - ข. การสังเคราะห์สาร
 - ค. การประเมินค่าสาร
 - ง. การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าสาร
28. สรุปบทความสั้นนี้ได้ว่าอย่างไร
- ก. เครื่องฟันทาของเหลวด้วยพลังลมได้จดสิทธิบัตรแล้ว
 - ข. เกษตรกรประดิษฐ์เครื่องฟันทาของเหลวด้วยพลังลมได้สำเร็จ
 - ค. เครื่องฟันทาแบบใหม่นี้ใช้แรงลมกระจายน้ำแทนการใช้แรงดันจากน้ำ
 - ง. เลิศศักดิ์ ปิติวิทยากุล เป็นเกษตรกรเจ้าของสวนส้มจังหวัดกำแพงเพชร
29. แง่คิดที่ได้จากเรื่องนี้คืออะไร
- ก. ความรู้คู่ประสบการณ์
 - ข. ไทยทำ ไทยใช้ ไทยเจริญ
 - ค. ระยะทางพิสูจน์ม้า กาลเวลาพิสูจน์คน
 - ง. ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น
30. ท่านคิดว่าบทความนี้ให้ความรู้แก่คนไทยอย่างไร
- ก. การปลูกส้มต้องพันทาฆ่าแมลง
 - ข. จังหวัดกำแพงเพชรปลูกส้มมาก
 - ค. การลากสายพันทาต้องใช้เวลามาก
 - ง. แรงดันลมสามารถแทนแรงดันน้ำได้

